

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 25 september 2018

CBE/VP 18.120

Zaaknummer 2018.132

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van ... te Maastricht, hierna te noemen appellante, tegen twee besluiten van examinatoren en een besluit van de examencommissie van de Faculty of Health, Medicine and Life Sciences van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen de commissie.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij brief van 6 juli 2018, via het Complaints Service Point (CSP) ingekomen bij het College van Beroep voor de Examens (CBE) op 10 juli 2018, tekent appellante beroep aan tegen enerzijds de beoordeling van haar voortgangstoetsen d.d. 19 februari 2018 en 12 juni 2018 en anderzijds tegen het besluit van de commissie om haar geen extra tentamenkans aan te bieden.
2. Bij brief van 18 juli 2018 wordt het beroepschrift van appellante doorgestuurd naar de commissie voor schikking en verweer. Tevens wordt appellante op de hoogte gebracht van deze doorzending.
3. Bij mailbericht van 14 augustus 2018 verstrekt de commissie het verweerschrift aan het CBE.
4. Bij brief van 21 augustus 2018 worden partijen uitgenodigd voor de openbare zitting van het CBE op maandag 3 september 2018.
5. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op maandag 3 september 2018 waar appellante samen met haar moeder in persoon is verschenen. Namens de commissie zijn verschenen ...

BEOORDELING

6. Ter toetsing ligt voor de vraag of de examinatoren en de commissie in redelijkheid tot de bestreden besluiten hebben kunnen komen. Het CBE beantwoordt dit bevestigend en overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
7. Appellante vindt de beoordeling van haar voortgangstoetsen van februari 2018 en juni 2018 en de daaropvolgende beslissing van de examencommissie om haar geen extra tentamenkans aan te bieden onredelijk. Ze begrijpt de totstandkoming van haar cijfer voor de voortgangstoets van juni 2018 niet omdat ze geen berekening van de scores heeft gekregen. Nu zij de beoordeling niet heeft kunnen controleren, betwist zij de juistheid van de scores en de normen. Zij is van mening dat haar voortgangstentamen met een voldoende beoordeeld zou moeten worden omdat ze naar haar mening voldoende kennisprogressie heeft laten zien.

Wat betreft de beslissing van de commissie om appellante geen extra tentamenkans te verlenen voor het voortgangstentamen is zij van mening dat zij op grond van artikel 2.14 lid 1 van de van toepassing zijnde OER recht heeft op een herkansing voor het voortgangstentamen. Gezien haar bijzondere situatie (overlijden tante vlak voor de eerste voortgangstoets) is zij van mening dat de besluiten niet voldoende zijn gemotiveerd en hiermee niet in redelijkheid tot stand zijn gekomen. Zij verzoekt het CBE het beroep gegrond te verklaren.

8. De commissie is van mening dat ze een zorgvuldig besluit heeft genomen. Ze legt uit dat de normen van het voortgangstentamen landelijk worden vastgesteld aan de hand van de prestaties van alle aan de voortgangstoets deelnemende studenten. Zij verwijst voor de berekening van de normen naar de landelijke website van de werkgroep interfacultaire voortgangstoets. Appellante heeft van de vier toetsmomenten slechts één toets op de vereiste norm van het betreffende meetmoment behaald terwijl twee toetsen met een voldoende moeten worden behaald. Ze benadrukt dat het niet mogelijk is om voor de landelijke voortgangstoets voor één student op een ander moment een toetsmogelijkheid te organiseren. De commissie heeft begrip voor de persoonlijke omstandigheden van appellante voor de toets in september maar is van mening dat de hardheidsclausule niet van toepassing is nu appellante de andere drie toetsen in december, februari en mei met een voldoende had kunnen afronden. Nu appellante ook van deze drie toetskansen slechts één kans heeft behaald, ziet de commissie geen reden om voor appellante een uitzondering te maken. De commissie vindt dat de besluiten rondom het voortgangstentamen zorgvuldig en gemotiveerd zijn geschied en verzoekt het CBE het beroep van appellante ongegrond te verklaren.
9. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) is het CBE bevoegd ten aanzien van beroepen ingesteld tegen besluiten van examencommissies en examinatoren. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het beroep, wat openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het CBE beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of de examiner/commissie zorgvuldig heeft gehandeld dan wel of zij in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Het toetsen van kennis en kunde van een examinandus is een uitsluitende bevoegdheid van de examiner die met het afleggen van het examen of tentamen is belast. Hij dient daarbij de richtlijnen van de examencommissie in acht te nemen conform artikel 7.12b lid 1b van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek. Het college komt slechts een marginale toetsing toe of de examiner in redelijkheid en zonder in strijd te komen met enige geschreven rechtsregel of enig rechtsbeginsel zijn bestreden beoordeling heeft kunnen vaststellen. Derhalve moet worden onderzocht of het oordeel van de examinatoren met betrekking tot de beoordeling van het voortgangstentamen op redelijke gronden tot stand is gekomen.

10. Het CBE constateert dat het beroepschrift van appellante ten aanzien van de beoordeling van de voortgangstoets van februari 2018 niet voldoet aan de daaraan gestelde eisen, zoals neergelegd in artikel 7.59a lid 4 Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) en artikel 3 van het Reglement van Orde van het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Maastricht. Ingevolge deze artikelen dient het beroepschrift te worden ingediend binnen 6 weken na de dag waarop de desbetreffende beslissing op voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. Het besluit waartegen beroep is ingediend, is bekendgemaakt op 19 februari 2018. Op uiterlijk 2 maart 2018 had het beroepschrift bij het CBE moeten zijn ingediend. Het beroepschrift is op 9 juli 2018 door het CSP ontvangen. Het beroepschrift is hiermee ruim na afloop van de termijn ingediend. Zowel de website als de van toepassing zijnde onderwijs- en examenregeling maakt expliciet melding van de van toepassing zijnde beroepstermijn. Nu onderaan het besluit van februari 2018 de beroepsclausule is opgenomen en appellante hiermee op de hoogte was van haar beroepsmogelijkheid dient het beroep ten aanzien van de voortgangstoets van februari 2018 vanwege overschrijding van de beroepstermijn niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Wat betreft de beoordeling van de voortgangstoets van juni 2018 is ter zitting gebleken dat appellante inmiddels via de antwoordsleutel inzicht heeft gekregen in de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen. De antwoordsleutel maakt verder geen deel uit van het procesdossier. Nu appellante de antwoorden alsnog heeft gekregen en zij verder niet heeft kunnen aantonen dat de betreffende toets in strijd zou zijn met de daarvoor geldende en volgens de stukken ook toegepaste beoordelingscriteria, ziet het CBE geen reden om tot vernietiging van het besluit over te gaan. Evenmin is gebleken dat de beoordeling in strijd is met andere voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

De waardering van een onderdeel van een tentamen waarmee het eindcijfer van dat tentamen nog niet is bepaald, is geen appellabel besluit van een examinator. De voortgangstoets als onderdeel van het voortgangstentamen is echter een zelfstandig beoordeeld geheel waartegen beroep ingediend kan worden. Dat blijkt ook uit de toegezonden besluiten van de voortgangstoetsen met vermelding van de rechtsmiddelenclausule bij elke publicatiedatum van de toets. Volgens artikel 7.10 WHW omvat elk tentamen een onderzoek naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de examinandus, alsmede de beoordeling van de uitkomsten van dat onderzoek. De voortgangstoetsen voldoen aan deze definitie en zijn hiermee, naar de mening van het CBE, als een tentamen in de zin van de WHW te kwalificeren. Het voortgangstentamen daarentegen is slechts een meetinstrument bestaande uit de 4 afzonderlijke voortgangstoetsen en omvat geen apart onderzoek naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van een examinandus waardoor het als zodanig niet te kwalificeren is als een tentamen in de zin van de WHW.

Uit het van toepassing zijnde toetsplan blijkt dat alle voortgangstoetsen bij alle instellingen op dezelfde tijd worden afgenomen zodat deelnemende studenten op dezelfde tijd exact dezelfde toets kunnen afleggen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van een relatieve normering waarbij het resultaat van de student wordt afgezet tegen het resultaat van alle studenten uit hetzelfde meetmoment. Studenten aan de UM dienen twee van de vier toetsen in een studiejaar te behalen.

Nu het voortgangstentamen als meetinstrument bestaat uit de combinatie van de vier voortgangstoetsen (waarvan twee op het vereiste niveau dienen te worden behaald), het hiermee geen apart tentamen in de zin van de WHW betreft, appellante slechts één van de vier voortgangstoetsen op het vereiste niveau heeft behaald, het voortgangstentamen slechts eenmaal per cursusjaar kan worden afgelegd en appellante hiervan op de hoogte is of had moeten zijn, én de herkansingsmogelijkheid besloten ligt in het gegeven dat van de vier kansen er twee dienen te worden behaald, kan het CBE appellante niet volgen in haar stelling dat ze recht heeft op een herkansing voor het voortgangstentamen. Dit geldt temeer omdat op landelijk niveau afspraken zijn gemaakt over de te behalen niveaus en de kennisprogressie van de voortgangstoetsen. Naar de mening van het CBE heeft de commissie voldoende beargumenteerd en aangetoond dat haar besluit niet in strijd is met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel en niet onredelijk is. Hetgeen door appellante naar voren is gebracht kan het CBE niet tot een ander oordeel brengen. Nu appellante verder niet heeft kunnen aantonen dat de beoordeling van de voortgangstoets van juni onredelijk is en zij niet tijdig is opgekomen tegen de beoordeling van de andere voortgangstoetsen, ziet het CBE ook hierin geen reden om tot vernietiging van het besluit te komen.

Appellante wenst daarnaast een extra tentamenkans/extra voortgangstoetskans om zodoende studievertraging te voorkomen. Met de commissie is het CBE van oordeel dat de gevolgen van het niet behalen van een tentamen in beginsel voor rekening van appellante dient te komen. Appellante wist vooraf, dan wel had kunnen weten, dat voor het afleggen van het voortgangstentamen (bestaande uit vier toetsen) slechts eenmaal per jaar een gelegenheid wordt gegeven. Dit is uitdrukkelijk opgenomen in het van toepassing zijnde toetsplan voor de voortgangstoets. Voor het bestreden voortgangstentamen heeft appellante in studiejaar 2017-2018 slechts één van de vier toetskansen op het vereiste niveau behaald. Het beleid van de examencommissie om geen extra herkansingen toe te staan voor het voortgangstentamen acht het CBE niet onredelijk, mede gezien de landelijke afspraken die hierover zijn gemaakt. Nu de voortgangstoets als zelfstandig tentamen kan worden aangemerkt en studenten voor het voortgangstentamen in een studiejaar vier toetsmogelijkheden krijgen waarvan slechts twee toetsen behaald moeten worden, het voor deze toetsen niet mogelijk is om voor één student een apart toetsmoment te organiseren, zowel het toetsplan als de landelijke website nadere informatie geeft over de berekenings-systematiek en de toetskansen, appellante in september 2018 een nieuwe kans heeft om haar voortgangstentamen te behalen waardoor zij geen onevenredige studievertraging oploopt (omdat zoals ter zitting is gebleken alle inspanningen er op gericht zullen zijn om te zorgen voor een snelle doorstroom na het behalen van de toets van september 2018), bovendien een vernietiging van de weigering om appellante een extra kans te geven ook niet tot iets anders kan leiden dan een toets in september 2018, en de commissie afdoende heeft aangetoond dat haar besluit niet in strijd is met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel, ziet het CBE geen aanleiding voor het oordeel dat de commissie het verzoek van appellante niet had mogen afwijzen en oordeelt het CBE als hieronder aangegeven.

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep ten aanzien van de voortgangstoets van februari niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het beroep ten aanzien van de voortgangstoets van juni ongegrond;
- III. verklaart het beroep ten aanzien van het voortgangstentamen ongegrond;
- IV. verklaart het beroep ten aanzien van een extra tentamenkans ongegrond en
- V. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens bestaande uit:

in aanwezigheid van, secretaris, in vergadering bijeen op 3 september 2018.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

- c.c.
- partijen
  - leden en plv. leden CBE
  - examencommissies UM

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een belanghebbende binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden. Het griffierecht bedraagt 46 Euro.